

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2592/2020
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат у ..., против туженог „Горење апарати за домаћинство“ доо Ваљево, чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3396/19 од 17.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3396/19 од 17.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3396/19 од 17.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 158/19 од 23.10.2019. године у ставу I изреке усвојен је тужбени захтев тужиле АА из ..., па је обавезан тужени да тужили на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати износ од 13.858,89 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе ближе означене као у садржају наведеног става. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле ББ из ..., па је обавезан тужени да тужили на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати износ од 13.214,30 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе ближе означене као у садржају наведеног става. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле ВВ из ..., па је обавезан тужени да тужили на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати износ од 20.748,03 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе ближе означене као у садржају наведеног става. Ставом четвртим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле ГГ из ..., па је обавезан тужени да тужили на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати износ од 2.417,24

динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе ближе означене као у садржају наведеног става. Ставом петим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље ДД из ..., па је обавезан тужени да тужиљи на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати износ од 12.498,56 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе ближе означене као у садржају наведеног става. Ставом шестим изреке обавезан је тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима на име трошкова поступка исплати износ од 122.818,00 динара са законском затезном каматом од 23.10.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3396/19 од 17.12.2019. године одбијена је жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда, осим у делу става шестог изреке, у коме делу је преиначено решење о трошковима поступка у делу у којем је одлучено о законској затезној камати, па је обавезан тужени да тужиоцима на досуђени износ на име накнаде трошкова поступка од 122.818,00 динара исплати законску затезну камату почев од дана када наступе услове за извршење до исплате, док је у преосталом делу захтев одбијен као неоснован, и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужилаца за исплату потраживања према туженом на име неисплаћеног дела увећане зараде, на име накнаде за сталност. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијским наводима тужени оспорава правилност примене члана 59. Правилника о раду туженог и чланова 18, 19, 20, 104 и 120. Закона о раду, дакле правилност примене материјалног права у доношењу побијане пресуде, што нису релевантни разлози за дозвољеност ревизије као посебне. Ревизијом се не

указује на постојање различитог поступања и неуједачености судске праксе у истим чињенично-правним ситуацијама.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 06.05.2019. године. Првостепена пресуда је донета 23.10.2019. године, а другостепена пресуда 17.12.2019. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне одлуке је 20.748,03 динара што представља динарску противвредност од 175,87 ЕУР по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Овај спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу. Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке о сваком од захтева тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци овог решења у другом ставу.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић